

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 12. Quid Hærетici & Ethnici de Exercitiis senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

Mon nota & cara nomina s̄epius immo singulis annis, Spiritualibus his Exercitiis sub directione Patrum Societatis excoluere a- ijs h̄ill nimum, & in ijs, operante Domino, vires animi restaurarunt, Ordin & ita confortarunt ad toleranda fortiter ea, quae ab efferata confit postea Hæresi tolerarunt, & agenda pro gloria D E I, quæ pietate obstantibus & oppugnantibus impiis constantissimè ege- od Da runt, & ut starent magnanimi, imperterriti, & omnibus peric- acron culis, morteque Superiores, uti fusi in Theophilo P. Jo- annis Weyer §. 15, proleg. videre est.

IV. Parmæ tanti olim siebant Exercitia hæc spiritualia, eligi ut subinde centum & plures simul exercerentur, viri & fe- s, qui minæ, sic ut Parochi, Sacerdotésque alii etiam ea traderent, rum & Plebem ad Exercitiorum normam, informarent, itaque suis urbeni aliam redderent, uti Hist. Soc. p. 1. l. 2. n. 76. te- lico statut.

V. In eadem Historia p. 1. l. 7. n. 21. refertur, miram huma Exercitiis hisce existimationem accessisse ex eo, quod Mes- sanæ Filius Baronis, quem nec triremes, nec Parentum ver- bera, compescere poterant, paucorum dierum secessu, sub P. Domineci directione vel quovis Agno mitior & tractabili- ijs effectus sit.

VI. Similem effectum expectus est alias quidam Juve- nis, uti Annua 1619. f. 296. testantur; qui proin, cum post Ponti Exercitia absoluta admirationi se esse Parentibus, alijsque ditati adverteret, quid admiramini, inquit, Dæmon ipse in isto- e acq rum Patrum manibus converteretur. Cumque ferventis ntead propositi æstu alia omnia, quam prius egerat, promitteret, dum v ipsum jam grandevum Parentem ad eadem facienda per- movit.

§. XII.

Quid Hæretici & Ethnici de Exercitiis senserint.

I. Quanti hæc Exercitia fecerint Hæretici, jam supra c. 6. c. 1. §. ultimo per duorum Calvinianorum exemplum fusiū demonstratum est quorum primus, cum Exercitia facere & Giaccepisset, tantam de fructu eorundem estimationem con- s. cocepisset, ut dicere ausus sit, Hominem quantumvis flagitiis- nis instrud. VIII. F sum

De Præstantia Exercitiorum.

82
sum, si illa degustaret, millies mortem oppetiturum, potiretur, utpote in quibus tantas, tamque frequenter gratias acceperat, ut Pater Spiritualis ijsdem annotandis tigaretur. Inter quas gratias non minima sanè erat, cùm ardentissimum concepisset desiderium Patriam redi ad eos, qui fraude Hæretorum decepti fuerant; vesti lucrandos, imò etiam ad vitam Martyrio ponendam die calendas Martias anni 1609. effigies B. Virginis, singularis cultor extiterat, eum allocuta sit, spemque suam optatis votis potiundi uti in Sacr. Temp., c. 2. exempli pluribus refertur.

II. Posterior verò, ut ibidem ex. 13. narratur, licet Hæreticos enutritus, tam copiosum ex paucorum discessu lumen adeptus est, ut in dubijs, quæ in re Theologia occurrerant, veluti de Trinitate, de Unitate in DEO, temporis & æternitatis connexione, de prædestinatione vina, alijsque hujus generis quæstionibus solutio respondendo vix attingeretur, quin statim caperet, & deinceps congruerent de ejusmodi materijs differeret, quasi illis excultus esset. Unde fassus est tandem in abitu Diaboli suo, fieri vix posse, quin is, qui exp̄tiatur, & credat, sibi contigerunt, convertatur ad Catholicam fidem; sicut, quam ante hac magnam Orbis Universi partem grandio frustra quæsierat, pacem, animique tranquillitatem in his Exercitiis reperiisse.

III. Etsi verò Ethnici utpote veræ fidei lumine deficiunt, umbram tameū quandam illorum habuisse jure creduntur. Certè de Scipione, fortissimo illo & Sapientissimo Romanorum Duce legitur, quod in Solitudinem leui ut portum à Republicæ fluctibus recipiebat, ut inde ad apliceandam Romani Nominis gloriam cum melliori consiliis in arenam reverteretur.

IV. Quid verò Romanus Sapiens, Seneca inquit, ejusmodi recessu senserit; Ex ipsis verbis c. 18. de brevitate colligere licet: *Recipete, inquit, ad hacteniora, tranquilliora, majora. Sciturus, quis animum tuum expectet, ubi nos à corporibus dimisso natura comp̄p̄. Expectat te in hoc genere vita multum bonarum artium*

mor virtutum atque usus, cupiditatum oblivio, Sivenda
atque moriendi scientia, alta quies. Satis per laboriosa
Et irrequieta documenta exhibita virtus est, major pars a-
tatis, certè melior Reipublicæ data sit, aliquid temporis sume
etiam tibi. Iavenies majora, quæ se positus, Et securus a-
gites; istum animi vigorem rerum maximarum capacissi-
mum ad se revoca, animi bonum animus inveniat. Hic si
inquam, respire illi, Et recedere in se vacaverit. O quam
sibi ipse verum totus a se fatebitur, ac dicet: quidquid dixi,
quidquid feci adhuc, infectum esse mallem: quidquid di-
xit, cum recognito, mutis in video: quidquid optavi, inimico-
rum execrationem puto: quidquid timui, Dij boni! quanto
melius fuit, quam quod concupris. Quid efficacius in se-
cessus commendationem vel à Catholico dici potuisset?

CAPUT III.

DE MEDIIS QUIBUS DAM AD EXERCITIA
FRUCTUOSE FACIENDA CONDV-
CENTIBVS.

Duplicis generis media plerumque ad finem aliquem ob-
tinendū præscribuntur, positiva scilicet, & negativ. Pri-
ora sunt qualitates aliquæ vel actiones positivè conducentes
ad finem præfixum acquirendum; posteriora sunt negatio-
nes aliquæ vel privationes, per quas obstacula effectū impe-
dientia removentur, unde & removens prohibens vocantur.
Utraque autem hæc media ad Exercitia fructuosè peragen-
da, si non omnino necessaria, certè vel maximè utilia iure
merito censi, ideoque singulari cum diligentia adhiberi
debent. Qualia autem illa sint, distinctis paragraphis ex-
plicabitur.

§. I.

Quæ media positiva adhibenda sint ad Exercitia
fructuosè peragenda.

I. Primum inter hæc media locum meritò obtinet ar-
dens desiderium magno cum fructu & alacritate ea peragen-
di; cùm enim experientiâ quotidiana constet, quanto ar-
den-

F 2